

Fakapu

Városom utcáit járva szemem elé tárulnak a különféle stílusú bejáratok,kapuk. Elgyönyörködök bennük .

Kedvenc utcám a Gesztenye fa sor. Itt még számos régi stílusú épület úgynevezett zsidóház áll. Ezeket a házakat díszes homlokzat ékesíti különféle motívumokkal. A hozzájuk tartozó kapuk fából készültek. Gondos kidolgozású díszek teszik őket egyedivé. Eggyik ilyen épület kapujában találkoztam össze Lajos bácsival,aki éppen a bevásárlásból ért haza. Mivel családunk jó ismerőse így beszélgetni kezdünk. Régóta lakik itt?-érdeklődtem. Születésemről fogva itt élek Zolikám. Szüleim már a negyvenes éveikben jártak mikor megszülettem. Mire felcseperedtem ők már kevésbé tudtak dolgozni, így hát mikor megnősültem feleségemmel ebben a házban alakítottuk ki a családi fészket. Szüleim a hátsó részbe költöztek. Mi kaptuk az utcai hazrészt a feleségemmel,szépen berendeztük. Amíg mi a földet műveltük szüleim a veteményes kertet rendezték. Édesanyám mindig büszke volt a virágos kertjére. Esténként kiültek ide a kapu elé és bandáztak a koruk beli szomszédokkal. Ha ismerős járt erre behívták hogy nézze meg a kertjüket. Az idő elrepült a szüleim is elhunytak. Eközben a mi gyerekeink is felcseperedtek és élnek a saját életüket. Mondták már hogy adjuk el ezt a nagy házat nem kell ez nekünk. Tudom hogy a gyerekeknek igaza van de ha eladnám feledésbe merülnek a gyerekkorom és a sok szép régi emlék ami ide köt. Néhanapján megsimogatom a majdnem száz éves kapu deszkait ,eszembe jut a sok régi szép emlék.

Lassan indulok mert már biztos az asztalon az ebéd. Lepteimet szaporabra vettem a hazavezeto úton. Jólesett beszélgetni Lajos bácsival .

Monostori Zoltán